

ՀՈԳԻՆԵՐՈՒՆ ՄԵՆԱԻՈՐ

Դոյներ մութ, ջրդանցներ շրջրբում,
Կռոյթին մէջէն զուսպ քայլերուն...
Հոգիներ ստուերոս, բեկբեկուն:

Նայուածներ չբացուած արեւին
Ձերմութեան, շողերուն դէմ անոր...
Հոգիներ՝ մարդոց մէջ մեմաւոր:

Ձեւերուն մէջ շնորհ, մեղեդի,
Արցունքէն քաղցրացած աչուրներ,
Միշտ սրտում, միշտ աղուոր, միշտ քարի:

Հոգիներ, ծովեր մեծ անեզերք,
Խարըսխել ուր՝ ոչ ոք կարենայ
Պիտի նաւն հոգիին իր լուսեղ:

Անբառամ, խումկի համ հոգիներ,
Ուր խաչին վրայ անձայն, վիրաւոր,
Կը մեռնի Աստուած քիչ մ'ամէն օր:

1947

Վ.Ս.ՀՐԱՄ. ՄԱՎԵՍՆ

